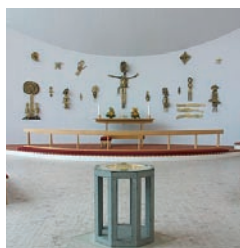

Morgensang

– at fortælle litteratur i kirkerummet

Det er en smuk sommermorgen sidst i juli. Uret viser otte. Hjerting kirkes klokke lader sine slag lyde over parcelhusene og stranden. I det lyse kirkerum samler der sig stilfærdigt halvfjerds mennesker. Det er tid for

morgensang.

I år er det tredje år, der afholdes morgensang her på stedet. Og hvad vil så "morgensang" sige i denne forbindelse?

Forløbet af en morgensang er således, at efter at kirkeklokken har ringet solen op, lytter vi til et stykke orgelmusik. Derefter synger vi en salme og så fortæller jeg – sognepræsten – i op til en halv time. Vi slutter med et fadervor, velsignelse og endnu en morgensalme, inden organisten runder af. Det varer altså i alt omkring tre kvarter.

For dem, der har lyst og tid, er der mulighed for en kop kaffe og et stykke franskbrød ovre i kirkens lokaler bagefter.

Morgensangen er en folkelig foreteelse. Det er ikke en andagt eller en slags fiskeri for at lokke folk til at gå mere i kirke. Morgensangen er et mål i sig selv. Det går ud på at være sammen fra morgenstunden og synge og ved dagens begyndelse høre nogle ord, der belyser vort menneskeliv.

Genfortælling af klassikere

Morgensangen foregår over en uge, dvs. fem hverdage. Den ligger lidt hen på sommeren, hvor folk er ved at være mætte af sol og havearbejde og har appetit på noget andet og mere.

Når jeg fortæller, har jeg indtil nu stået på kirkegulvet med et nodestativ foran mig. Det føltes rigtigt, syntes jeg, da jeg derved markerede, at det her ikke var en gudstje-

neste, men en fortælletime. Af lydmæssige grunde må jeg dog nok rykke op på prædikestolen fremover.

Hvad er det så, jeg fortæller? Ja, det første år var det fem skuespil af Shakespeare. Jeg syntes, det ville være spændende at genfortælle klassikere som Romeo og Julie, Richard d. 3., Macbeth, Kong Lear og Othello. Man refererer ofte til dem, men hvem var de. Jeg syntes især, at det ville være sjovt at genoplive historierne for folk, der kun kendte Lear som en konge på fire bogstaver i kryds-og-tværserne og Othello som en lagkage.

Jeg var selvfølgelig spændt på, hvor mange der ville ofre deres morgentimer på det. Kom der 20 mennesker, ville

Morgensangen er en folkelig foreteelse

Morgensangen er et mål i sig selv

jeg være glad. Men der kom faktisk omkring halvtreds og flere af dem sagde, at det måtte jeg endelig gøre en anden gang. En af deltagerne forærede mig endda en Othello-lagkage den sidste dag.

Krav og evner

Jeg glæder mig selvfølgelig over, at folk er optaget af fortællingerne. Men i sandhedens navn skal det siges, at jeg udelukkende har givet mig i kast med det her for min egen skyld. Det kom til mig efter en lang og hård tid med mit arbejde, hvor det stod mig klart, at nu måtte jeg lede alvorligt efter, hvad der gjorde mig selv glad – ellers ville jeg blive en glædesforladt pligtarbejder.

Da det altid har været livgivende for mig at beskæftige mig med gode historier – at læse og lytte, men også at læse højt og genfortælle – så var det nærliggende at tage fat dér. Inspirationen til at give mig i kast med denne form for morgensang fik jeg fra sognepræst Arne Ørt-

ved, der har holdt morgensang i Brande kirke fra 1986 og frem til sidste år. Et besøg i Brande kirke en morgen overbeviste mig. For projektet lå ikke uden for mine evner. Arne Ørtved var ikke var en af disse superfortællere, der kan gengive en hel roman uden manuskript og uden at sige "Øh" en eneste gang, men det viste sig, at

Det var smittende og inspirerende, men det krævede altså ikke superstjerne-evner

så meget var ikke nødvendigt for at skabe en god fortælletime. Kirken var stuvende fuld, som den vist har været det alle år. Men først og fremmest mødte man et menneske, der var vildt optaget af den bog, han var i gang med – som syntes det var væsentligt at gengive den. Det var smittende og inspirerende, men det krævede altså ikke superstjerne-evner. Hvilket var godt, for så fik jeg troen på, at jeg også kunne være med!

En succes-historie

Ørtved har holdt morgensang over 14 dage. Så meget vil jeg ikke sætte af, men det kommer måske en dag, når mine børn er flyttet hjemmefra! På de sytten år, Ørtved har været i gang, har han nået at genfortælle ikke så lidt: Islandske sagaer, Ringenes Herre, Dostojevskij, Willy August Linnemann, Græske myter og heltesagn, Martin A. Hansen, Tage Skou Hansen og Henrik Pontoppidan. Jeg har selv brugt Karen Blixen sidste år – en god oplevelse – og i år bliver det Selma Lagerlöf.

Også kolleger andre steder har haft held med morgensang. En kollega på Sjælland gik i samarbejde med den lokale handelsstandsforening – kirken lå lige op ad gågaden – om at afholde fortælletimer på bestemte tider og få det indført i forretningernes øvrige markedsføring. De nærmere omstændigheder er jeg ikke bekendt med, men jeg ved, at tilstrømningen var enorm.

Et rum ladet med betydning

Nogen vil måske spørge: Jamen, hvorfor afholde den slags i kirken? Er det en kirkelig opgave at afholde fortælletimer? Det kunne man jo lige så vel gøre i lokalerne eller forsamlingshuset, da det jo ikke er en gudstjeneste. Bliver kirken ikke reduceret til kultur- eller forsamlingshus?

Hertil kan jeg kun svare: Den slags overvejelser kan man altid gøre sig, men for mig lå det umiddelbart for at bruge kirken. Det er lokalt den bedste ramme og i øvrigt uden sammenligning vores bys smukkeste, mest stemningsfulde og mest betydningsladede rum. Umiddelbart kan jeg ikke se noget forkert ved at sætte vores bedste fortolkere af menneskelivets erfaringer i samspil med det rum, der har været rammen om de begivenheder, der markerede vores højeste lykke og ulykke og vores søgen efter tro og mening med livet. Tværtimod mener jeg, at det er livsoplysning i dybeste forstand. Kirkerummet taler også med, når vi lytter, og morgensalmerne og Fadervor giver også en kommentar til det fortalte.

nyt udseende nye muligheder

ny hjemmeside

Klik forbi www.kirken-underviser.dk

